

[Undervisningsministeren.]

ikke burde ophæves, når disse lærere opnår lønningsmæssig ligestilling med købstadlærerne. Jeg er enig i, at en væsentlig forudsætning for at kræve, at der stilles tjenesteboliger til rådighed for landsbylærerne, vil bortfalde med gennemførelsen af nærværende lovforslag. Mange ting tyder i øvrigt på, at tiden er løbet fra tjenesteboliger i den nuværende form. Jeg vil imidlertid finde det rigtigst, at problemet tages op til behandling i den af regeringen nedsatte tjenestemandskommission under hensyntagen til de regler, der gælder for tjenesteboliger til statens tjenestemænd.

I denne forbindelse kan jeg oplyse, at undervisningsministeriet for tiden forhandler med De samvirkende Sognerådsforeninger om en ophævelse for fremtiden af den praksis, hvorefter det kræves, at en kommune, hvis skolevæsen købstadordnes, skal stille lejebolig til rådighed for de lærere, der ansættes efter købstadordningen, fordi jeg finder, at også denne ordning trænger til en revision.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling.

Boligministeren (Kaj Andresen): Den 25. januar 1966 gennemgik jeg i en redegørelse her i tinget de bygge- og boligpolitiske forligsaftaler af 18. januar 1966 og omtalte baggrunden for aftalerne og de administrative og lovgivningsmæssige skridt, der herefter måtte tages. I dag har jeg den ære at fremsætte for det høje ting *forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri*. Dette forslag, der er det første af de lovforslag, som aftalerne må følges op af, indeholder en rentesikringsordning for boligbyggeriet og er formuleret som et nyt kapitel IX A, der indskrives i lov om boligbyggeri.

Forligsaftalerne er vedføjet lovforslaget som bilag, og jeg skal kort berøre hovedpunkterne i forliget.

Samtidig med, at der gennemføres en normalisering af lejen i den bestående boligmasse og iværksættes en social støtte gennem en boligsikringsordning, skal der træffes foranstaltninger til at effektivisere og billigere nybyggeriet. Disse forholdsregler har det sigte at genskabe balancen og bevægeligheden på boligmarkedet og hermed sikre en bedre udnyttelse af den bestående bolig-

masse og fremme et nybyggeri af et sådant omfang, en sådan standard og til sådanne priser, at befolkningens muligheder for at opnå en passende bolig vil blive øget i væsentlig grad.

For at fremme konkurrencen i nybyggeriet er det tillige aftalt, at de resterende dele af byggerereguleringen for boligbyggeriet skal ophæves, og dette er nu sket med udsendelsen af boligministeriets bekendtgørelse af 17. februar 1966. Desuden skal der gennemføres et forbud mod udskydning ved licitationer, og udbudet af byggemodne grunde skal søges stimuleret.

Væsentlige dele af de lejeforhøjelser, som normaliseringen indebærer, skal bindes som opsparing, hvorved der ydes bidrag til bestræbelserne på at fremkalde et rentefald og dermed få lejen i nybyggeriet sat ned. Bindningen af lejeforhøjelserne i det sociale byggeri skal efter forligsaftalerne ske i en særlig landsbyggefond med det formål at fremme det sociale byggeris selvfinansiering, og der opnås herved også det, at det sociale byggeri bliver mindre afhængigt af udsving i markedrenten.

Den sociale boligsikringsordning, som jeg nævnte før, skal give navnlig familier med børn, pensionister og andre vanskeligt stillede rimelige muligheder for at skaffe sig gode boliger, og ordningen nuancerer derfor i langt højere grad end hidtil den offentlige støtte efter lejens og indtægten størrelse og husstandens sammensætning.

Endelig omfatter forliget den rentesikringsordning for det sociale byggeri, som nu er udmøntet i det foreliggende lovforslag.

Den egentlige baggrund for rentesikringsordningen er det særlige og velkendte forhold, at medens en stor del af landets befolkning på grund af prisudviklingen og mange års huslejereregulering har forholdsvis lave boligudgifter, bliver den del af befolkningen, der skal finde bolig i nybyggeriet, udsat for den fulde vægt af pris- og rentestigningerne.

Rentesikringen tilfører desuden igennem den sikkerhed, som nybyggeriet opnår, hele samfundet fordele i form af bedre og mere rationel tilrettelæggelse af byggeprocessen og bedre muligheder for at gennemføre sanering og anden udskiftning af dårlige boliger.

Hertil kommer, at en nedsættelse af lejen